

ansvar for, hvad der sker nu og her og i fremtiden.

Kl. 14.20

Den tidligere regering havde et synderegister, og der er vel også ting, som den nuværende regering kunne gøre bedre. Men vi skal se fremad, og derfor fremsætter vi dette fremadrettede forslag vedrørende 2004. Det er jo det, vi har brug for, nemlig at se fremad mere end at kaste med mudder, mere end at jonglere med tal, mere end at tale om myter og krakelerede glansbilleder; det kommer vi nemlig ikke videre af, og det er der ikke en eneste dårligt stillet borger i Danmark, der får det bedre af. Der er brug for fremadrettet handling både fra regeringen og Folketinget.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Søndag aften, jeg tror, det var på TV 2, sendte man filmatiseringen af Peter Høegs bog »Frøken Smillas fornemmelse for sne«. Nu er vi her i Folketinget i gang med udsendelsen af »Hr. Villy Søvndals fornemmelse for den socialpolitiske virkelighed«. For det var jo det, der skete, da hr. Villy Søvndal skulle motivere sin forespørgsel. Som altid var hr. Villy Søvndal veltalende, vittig, kan få salen til at le, og det er jo dejligt at have så begavet et medlem iblandt os, det skaber lidt variation. Og som altid var hr. Villy Søvndals tale også præget af en blændende retorik.

Men hvad var så indholdet af hr. Villy Søvndals tale? Jo, det var retorik og retorik og retorik en gang til. Og så er der et mantra, der kører: de mest massive nedskæringer i 20 år. Vi burde lave en bødekasse for hver gang, hr. Villy Søvndal udtalte den sætning, for det er jo ikke rigtigt. Det er præcis som at bande, når hr. Villy Søvndal forsøger at bilde befolkningen ind, at det, der er ved at ske i dette efterår, er de mest massive nedskæringer i 20 år.

Fakta er jo, at der ikke er sket nedskæringer. Det, der står tilbage efter debatten i dag fra de mange gode ordførertaler, der heldigvis har været, er jo et billede af, at der er sket en realvækst; der er sket en vækst i kommuner og i amter, og på det her område er der også fra regeringens side tilført flere midler.

Så jeg forstår ikke hr. Villy Søvndals holden fast i myten om, at der er sket nedskæringer. Jeg synes faktisk, det er uanstændigt, og jeg havde faktisk forventet noget mere af den tale, hr. Villy Søvndal ville motivere sin forespørgsel med.

Der er fra flere ordførere blevet peget på, at vi taler for meget om tal og statistikker. Det bliver

vi jo sådan set nødt til, for det, forespørgslen gik på, var jo, om man havde levet op til sine løfter set i lyset af de massive nedskæringer, der havde været i kommuner og amter, og når der så ikke er nogen nedskæringer i kommuner og amter, er det jo så det, vi bliver nødt til at diskutere og synliggøre.

Men selvfølgelig skal der være nogle socialpolitiske mål. Og de er der også. Hvis man tager »Det fælles ansvar«, står der oplistet flere steder, hvad ambitionerne er inden for de forskellige områder: Hvor mange alternative plejehjemspladser man mener der er behov for, hvor mange boliger til skæve eksistenser man mener der er behov for osv. osv.

Ud over det har regeringen en klar målsætning om at bryde den negative sociale arv. Det er faktisk derfor, vi brugte en stor del af de midler, der var fra satspuljen i vores udspil, til at komme med initiativer på det område. Det er et klart mål fra regeringens side. Og det er ikke noget, vi kan blive målt på i morgen eller ved næste valg, det vil vise sig om 20 år, om det har slået igennem.

Første næstformand (Svend Auken):

Der skal være betydelig mere ro i salen.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Så regeringen har mål for den fremtidige udvikling. Det er forkert at påstå andet.

Kl. 14.25

I fru Karen Jespersens ordførertale blev der stillet en række spørgsmål, og dér vil jeg svare, at de tal, der har været oplyst, kun er de hovedtal, som jeg også har, altså dem, jeg nævnte i min besvarelestale. Jeg har ikke andet, og det er derfor, det ikke er sendt over til udvalget, for det, jeg er interesseret i, og som udvalget også er interesseret i, er selvfølgelig ikke bare, at der har været en vækst på 0,3 pct. i kommunerne, men hvordan det fordeler sig, altså hvordan ser det ud på daginstitutionsområdet, på ældreområdet, vedrørende anbragte børn osv., osv.? Og det er de tal, vi ikke har endnu. Jeg vil selvfølgelig gerne sende det over, vi har, men det er ikke mere end det, der har stået i Berlingske Tidende, og som var fremme i debatten i tirsdags. Det er derfor, der ikke er kommet noget til udvalget. Jeg forstår selvfølgelig godt kritikken.

Jeg skal så sige, at det, vi skal analysere nærmere, er jo, hvordan væksten på 0,3 pct. er fordelt, for der kan jo godt være en stor vækst på nogle områder og så et fald på andre områder.